

31975R2759

L 282/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

1.11.1975

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2759/75
z dnia 29 października 1975 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy podstawowe dotyczące organizacji rynku wieprzowiny od chwili ich przyjęcia były zmieniane wiele razy; ze względu na ich liczbę, złożoność i rozproszenie w różnych Dziennikach Urzędowych trudno jest z tych tekstów korzystać, czego konsekwencją jest brak jasności, która powinna być zasadniczą cechą wszystkich aktów prawnych; dlatego należy je ująć w jednolitym tekście;

działaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej, obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, która w zależności od danego produktu może przybierać różne formy;

celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wymienionych w art. 39 Traktatu; w sektorze wieprzowiny, mając na celu stabilizację rynków i zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, należy przewidzieć odpowiednie środki mające na celu ułatwienie dostosowania dostaw do wymagań rynku oraz środki interwencyjne; te ostatnie mogą mieć formę skupu dokonywanego przez agencje interwencyjne; należy także uwzględnić

pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania, ponieważ taka pomoc najmniej zakłóca normalny obrót produktami oraz może pomóc w zmniejszeniu wielkości skupu dokonywanego przez agencje interwencyjne; w tym celu należy w szczególności ustalić cenę podstawową, przy której mogą być zastosowane środki interwencyjne oraz określić zasady regulujące interwencję;

utworzenie jednolitego rynku wieprzowiny we Wspólnocie pociąga za sobą wprowadzenie jednolitego systemu handlowego na jej granicach zewnętrznych; system handlowy uwzględniający opłaty wyrównawcze i refundacje wywozowe w połączeniu ze środkami interwencyjnymi również służy stabilizowaniu rynku Wspólnoty, w szczególności poprzez zapobieganie wpływowi wahań cen na rynku światowym na ceny obowiązujące we Wspólnocie;

dla osiągnięcia tego celu powinno wystarczyć, zgodnie z zasadą ogólną, wprowadzenie w odniesieniu do przywozu z państw trzecich opłat wyrównawczych uwzględniających wpływ na koszty żywienia zwierząt różnic między cenami zbóż pastewnych we Wspólnocie i na rynku światowym oraz uwzględniających konieczność ochrony wspólnotowego przemysłu przetwórczego;

konieczne jest zapobieganie zakłóceniom na rynku Wspólnoty powodowanym przez nienormalnie niskie cenowo oferty na rynku światowym; w tym celu należy ustalić ceny zaporowe oraz zwiększyć opłaty wyrównawcze o dodatkową kwotę, jeżeli ceny oferowane franco granica są niższe od tych cen; jednakże system cen zaporowych nie będzie funkcjonował w przypadku, gdy trudno jest ustalić wystarczająco reprezentatywną cenę ofertową dla wszystkich produktów objętych jedną pozycją taryfową; w takich przypadkach należy przyjąć metody obliczania takich dodatkowych kwot;

w celu stworzenia możliwości kontroli wielkości przywozu należy ustanowić system pozwoleń na przywóz uwzględniający wniesienie zabezpieczenia jako gwarancji dokonania przywozu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 13.3.1975, str. 42.

udział Wspólnoty w handlu międzynarodowym wieprzowiną ma zapewnić przepis dotyczący refundacji przy wywozie do państw trzecich równej różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym; w celu stworzenia eksporterom ze Wspólnoty określonego poziomu bezpieczeństwa odnośnie do stabilności tych refundacji należy ustalać je wcześniej;

w uzupełnieniu do opisanego powyżej systemu należy wprowadzić zakaz, jeżeli sytuacja na rynku będzie tego wymagać, całkowitego lub częściowego stosowania ustaleń o uszlachetnianiu czynnym;

system opłat wyrównawczych umożliwi rezygnację z wszelkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; jednakże mechanizm wspólnych cen oraz opłat wyrównawczych może w wyjątkowych okolicznościach okazać się zawodny; w takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bezbronny wobec zakłóceń, które mogą na nim powstać po usunięciu wcześniej istniejących barier, Wspólnota może niezwłocznie przyjąć konieczne środki;

ograniczenia swobodnego obrotu, które wynikają z zastosowania środków mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, mogą spowodować trudności na rynku jednego lub większej liczby Państw Członkowskich; należy przewidzieć wprowadzenie wyjątkowych środków wspierania rynku w celu zaradzenia takiej sytuacji;

w celu ułatwienia stosowania proponowanych środków należy ustanowić procedurę określającą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

ustanowieniu jednolitego rynku w oparciu o wspólny system cen mogłoby zagrażać udzielenie pewnych form pomocy; dlatego w odniesieniu do wieprzowiny powinny mieć zastosowanie postanowienia Traktatu zezwalające na ocenę pomocy udzielonej przez Państwa Członkowskie oraz na zakaz wsparcia sprzecznego ze wspólnym rynkiem;

wspólna organizacja rynku wieprzowiny musi we właściwy sposób i równocześnie uwzględnić cele wymienione w art. 39 i 110 Traktatu;

wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie wskutek zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia

przypadają Wspólnocie zgodnie z przepisami art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 ⁽¹⁾ z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku wieprzowiny składa się z systemu cenowego i handlowego, który obejmuje następujące produkty:

Pozycja WTC nr	Wyszczególnienie
a) ex 01.03 A II	Trzoda chlewna żywa, gatunki domowe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
b) 02.01 A III a)	Mięso ze świń domowych, świeże, chłodzone lub mrożone
02.01 B II c)	Podroby ze świń domowych, świeże, chłodzone lub mrożone
02.05 A i B	Tłuszcz wieprzowy bez chudego mięsa (niewytapiany lub inaczej ekstrahowany), świeży, chłodzony lub mrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
02.06 B	Mięso oraz jadalne podroby ze świń domowych, solone, w solance, suszone lub wędzone
15.01 A	Smalec lub inny tłuszcz wieprzowy, wytapiany lub ekstrahowany
c) 16.01	Kiełbasy i podobne produkty z mięsa, podrobów lub krwi
16.02 A II	Pozostałe przetworzone lub konserwowane mięso lub podroby, zawierające wątrobę inną niż gęsia lub kaczka
16.02 B III a)	Pozostałe przetworzone lub konserwowane mięso lub podroby, niewyszczególnione, zawierające mięso lub podroby ze świń domowych

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia „kwartał” oznacza okres trzech miesięcy rozpoczynający się 1 lutego, 1 maja, 1 sierpnia lub 1 listopada.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 25.7.1972, str. 5.

TYTUŁ I

Ceny

Artykuł 2

W celu wsparcia inicjatyw podejmowanych przez organizacje handlowe i wspólne organizacje handlowe dla ułatwienia dostosowania dostaw do wymagań rynku można przyjąć następujące środki wspólnotowe w odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1:

- środki mające na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i obrotu,
- środki mające na celu poprawę jakości,
- środki umożliwiające ustalanie prognoz krótkoterminowych i długoterminowych na podstawie zastosowanych środków produkcji,
- środki ułatwiające odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych.

Ogólne zasady dotyczące tych środków przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 3

W celu zapobiegania znacznym spadkom cen lub ich łagodzenia można przyjmować następujące środki interwencyjne:

- pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania,
- skup dokonywany przez agencje interwencyjne.

Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może być przyznana w zakresie produktów, które mają być ustalone zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 5.

Agencje interwencyjne skupują tusze lub półtusze, świeże lub chłodzone, (podpozycja ex 02.01 A III a) 1 Wspólnej Taryfy Celnej); mogą one skupować również boczki wieprzowe (chude), świeże lub chłodzone (podpozycja ex 02.01 A III a) 5 Wspólnej Taryfy Celnej) oraz niewytopiony tłuszcz wieprzowy, świeży lub chłodzony (podpozycja ex 02.05 A I Wspólnej Taryfy Celnej).

Artykuł 4

1. Co roku przed 1 sierpnia ustala się cenę podstawową, obowiązującą od 1 listopada tego samego roku, mięsa ze świń

domowych w tuszach lub półtuszach (zwanymi dalej „tusząmi wieprzowymi”) o standardowej jakości określonej według skali klasyfikacji tusz wieprzowych obowiązującej we Wspólnocie.

Przy ustalaniu kwoty pomocy uwzględni się:

- cenę zaporową i opłatę wyrównawczą stosowane w kwartale rozpoczynającym się 1 sierpnia każdego roku,
- konieczność utrzymywania tej ceny na poziomie, który przyczynia się do stabilizacji cen rynkowych, przy czym nie prowadzi do tworzenia nadwyżek strukturalnych we Wspólnocie.

2. Środki interwencyjne mogą być przyjmowane, gdy cena tusz wieprzowych na rynku Wspólnoty, ustalona na podstawie cen notowanych w każdym Państwie Członkowskim na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważonych przy pomocy współczynników odzwierciedlających relatywną wielkość stada trzody chlewnej w każdym Państwie Członkowskim, jest i prawdopodobnie pozostanie na poziomie poniżej 103 % ceny podstawowej.

3. Agencje interwencyjne wyznaczone przez Państwa Członkowskie przyjmują środki interwencyjne na warunkach określonych w art. 5–7.

4. Procedurę przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu stosuje się w celu:

- ustalenia ceny podstawowej,
- określania standardowej jakości tusz wieprzowych.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji:

- przyjmuje wykaz reprezentatywnych rynków,
- ustanawia wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych.

6. Procedurę ustanowioną w art. 24 stosuje się w celu:

- decydowania o przyjmowaniu środków interwencyjnych oraz o dacie, w której środki te przestają obowiązywać,
- przyjęcia szczegółowych zasad stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 5

1. Cena skupu tusz wieprzowych o standardowej jakości nie może być wyższa niż 92 % i niższa niż 85 % ceny podstawowej.

2. Ceny skupu w przypadku produktów o jakości standardowej, innych niż tusze wieprzowe, są naliczane na podstawie ceny skupu tusz wieprzowych na podstawie stosunku ceny zaporowej tych produktów do ceny zaporowej tusz wieprzowych.

3. Ceny skupu produktów o jakości innej niż standardowa są naliczane na podstawie obowiązujących cen odpowiednich produktów o jakości standardowej przez odniesienie do różnicy w jakości. Ceny te stosuje się do zdefiniowanych jakości.

4. Procedurę ustanowioną w art. 24 stosuje się w celu:

- a) ustalania produktów, w odniesieniu do których mają być zastosowane środki interwencyjne oraz określania jakości produktów, które mogą być skupowane; ponadto w przypadku pewnych regionów Wspólnoty z zakresu interwencji mogą być wykluczone niektóre kategorie wagowe tusz, w przypadku gdy nie są reprezentatywne dla produkcji wieprzowiny w danym regionie;
- b) ustalania cen skupu oraz kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania;
- c) przyjęcia szczegółowych zasad stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zasady regulujące skup i składowanie produktów, w odniesieniu do których stosuje się środki interwencyjne przewidziane w art. 3.

Artykuł 6

1. Zbyt produktów skupowanych przez agencje interwencyjne zgodnie z art. 3, 4 i 5 odbywa się w taki sposób, aby zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom rynku oraz zapewnić równy dostęp do towarów i równość traktowania nabywców.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące cen sprzedaży, warunków zwolnienia ze składu oraz, gdzie jest to właściwe, przetwarzania produktów zakupionych przez agencje interwencyjne, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

Artykuł 7

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania.

2. Szczegółowe zasady stosowania przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

TYTUŁ II

Handel z państwami trzecimi

Artykuł 8

Opłatę wyrównawczą, wyznaczoną wcześniej na każdy kwartał zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24, pobiera się po przywozie do Wspólnoty produktów określonych w art. 1 ust. 1.

Artykuł 9

1. Opłata wyrównawcza w odniesieniu do tusz wieprzowych składa się z:

- a) jednego elementu równego różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na światowym rynku dla ilości zboża pastewnego potrzebnego do produkcji we Wspólnocie jednego kilograma wieprzowiny.

Ceny zboża pastewnego we Wspólnocie ustala się raz w roku na okres 12 miesięcy, rozpoczynający się 1 sierpnia, na podstawie cen progowych dla takiego zboża i miesięcznych podwyżek tych cen.

Ceny zboża pastewnego na światowym rynku ustala się co kwartał na podstawie cen takiego zboża za okres sześciu miesięcy poprzedzających kwartał, dla którego oblicza się wspomniany element.

Jednakże jeżeli ustala się opłaty wyrównawcze obowiązujące od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja, tendencje światowych cen rynkowych zbóż pastewnych bierze się pod uwagę tylko wtedy, gdy jednocześnie ustala się nową cenę zaporową.

- b) jednego elementu równego wartości 7 % średniej cen zaporowych obowiązujących w okresie czterech kwartałów poprzedzających 1 maja każdego roku.

Element ten oblicza się raz w roku na okres 12 miesięcy, zaczynający się 1 sierpnia.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji:

- ustala ilość zboża pastewnego potrzebnego do produkcji we Wspólnocie jednego kilograma wieprzowiny oraz wartości procentowe różnych zbóż pastewnych zawartych w tej ilości,
- przyjmuje zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 10

1. Jeśli chodzi o produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. a) i b) inne niż tusze wieprzowe, opłatę wyrównawczą nalicza się na podstawie opłaty wyrównawczej w odniesieniu do tusz wieprzowych w oparciu o stosunek we Wspólnocie cen takich produktów do ceny tusz wieprzowych.

2. Jeśli chodzi o produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. c), opłata wyrównawcza jest równa sumie następujących części składowych:

- a) jeden element wyliczony na podstawie opłaty wyrównawczej w odniesieniu do tusz wieprzowych w oparciu o stosunek we Wspólnocie cen takich produktów do ceny tusz wieprzowych;
- b) drugi element równy wartości 7 % średniej ceny ofertowej ustalonej na podstawie przywozu dokonanego w ciągu 12 miesięcy poprzedzających 1 maja każdego roku. Jednakże w przypadku produktów objętych pozycją ex 16.02 Wspólnej Taryfy Celnej wyżej wymieniona wartość procentowa wynosi 10 %.

Element ten oblicza się raz w roku na okres 12 miesięcy, rozpoczynający się 1 sierpnia.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, w przypadku produktów objętych podpozycjami ex 02.01 B II, ex 15.01 A, ex 16.01 A i ex 16.02 A II Wspólnej Taryfy Celnej, w odniesieniu do których stawka celna została ustalona w ramach GATT, opłaty wyrównawcze ograniczone są do stawki wynikającej z tego ustalenia.

4. Współczynniki wyrażające stosunki wymienione w ust. 1 i 2 ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

Artykuł 11

W przypadku gdy na rynku Wspólnoty odnotowany jest znaczny wzrost cen i taka sytuacja prawdopodobnie będzie się

utrzymywać, zakłócając rynek lub stwarzając zagrożenie rynku, można przyjąć niezbędne środki.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 12

1. Ceny zaporowe ustala się wcześniej na każdy kwartał zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

2. Cena zaporowa tusz wieprzowych składa się z:

- a) kwoty równej cenie na rynku światowym ilości zboża pastewnego odpowiadającej ilości paszy potrzebnej do produkcji w państwach trzecich jednego kilograma wieprzowiny;
- b) standardowej kwoty stanowiącej dodatkowy koszt, w stosunku do zboża pastewnego w paszy, innego niż zboże potrzebne do produkcji jednego kilograma wieprzowiny;
- c) standardowej kwoty stanowiącej ogólny koszt produkcji i obrotu.

Wartość ilości zboża pastewnego ustala się co kwartał na podstawie ceny rynku światowego zbóż odnotowanej w okresie 6 miesięcy poprzedzających kwartał, w ciągu którego ustala się cenę zaporową.

Jednakże przy ustalaniu ceny zaporowej obowiązującej od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja tendencje światowych cen rynkowych zbóż pastewnych bierze się pod uwagę tylko wtedy, gdy cena danej ilości zboża pastewnego zmienia się przynajmniej o określone minimum w stosunku do ceny przyjętej do obliczenia ceny zaporowej dla poprzedniego kwartału.

3. Ceny zaporowe ustala się tylko dla niektórych produktów innych niż tusze wieprzowe określonych w art. 1 ust. 1. Takie ceny zaporowe są naliczane na podstawie cen zaporowych tusz wieprzowych w oparciu o stosunek ustalony dla takich produktów na mocy art. 10 ust. 4.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji:

- ustala ilość zboża pastewnego określonego w ust. 2 lit. a) oraz wartości procentowe różnych zbóż pastewnych zawartych w tej ilości,

- przyjmuje wykaz produktów, w odniesieniu do których mają być ustalone ceny zaporowe,
- przyjmuje zasady obliczania ceny zaporowej tusz wieprzowych.

Artykuł 13

1. W przypadku gdy cena oferowana franco granica spada poniżej ceny zaporowej, opłatę wyrównawczą w odniesieniu do tego produktu zwiększa się o kwotę dodatkową równą różnicy między ceną zaporową a ceną oferowaną franco granica.

Dla niektórych produktów, w odniesieniu do których nie jest ustalona cena zaporowa, ustanawia się system „produktów pilotażowych” i „produktów pochodnych”, aby umożliwić wyznaczenie dodatkowych kwot.

2. Jednakże opłaty wyrównawczej nie zwiększa się o wyżej wymienioną kwotę dodatkową w odniesieniu do państw trzecich, które są zobowiązane zagwarantować i są w stanie to zrobić, że cena przywozu do Wspólnoty produktów pochodzących i przywożonych z ich terytorium nie będzie niższa od ceny zaporowej za dany produkt oraz że zapobiegną one jakimkolwiek zakłóceniom w handlu.

3. Cena oferowana franco granica ustalana jest w każdym przypadku przywozu z jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Jednakże jeżeli wywozu z jednego państwa trzeciego lub większej liczby państw trzecich dokonuje się po nienormalnie niskich cenach, niższych niż ceny obowiązujące w innych krajach, ustala się drugą cenę oferowaną franco granica w odniesieniu do wywozu z tych krajów.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady dotyczące systemu przewidzianego w ust. 1 akapit drugi.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

W przypadku gdy wymagane są dodatkowe kwoty, są one ustalane zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 14

1. Przywóz do Wspólnoty każdego z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 może być uzależniony od przedłożenia pozwolenia na przywóz, które wydają Państwa Członkowskie każdemu ubiegającemu się niezależnie od jego siedziby we Wspólnocie.

Pozwolenie takie jest ważne dla przywozu dokonanego gdziekolwiek we Wspólnocie.

Wydanie takich pozwoleń uzależnione jest od złożenia zabezpieczenia jako gwarancji, że przywóz zostanie dokonany w okresie ważności pozwolenia; zabezpieczenie przepada całkowicie lub częściowo, jeśli w danym okresie przywóz nie został dokonany lub został dokonany częściowo.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wykaz produktów, dla których wymagane są pozwolenia na przywóz.

3. Okres ważności pozwoleń oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 24.

Artykuł 15

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 na podstawie notowań lub cen tych produktów na rynku światowym różnica między tymi notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta przez refundację wywozową.

2. Refundacja wywozowa jest jednakowa dla całej Wspólnoty. Może być ona zróżnicowana ze względu na wykorzystanie czy przeznaczenie.

Refundacja zostaje przyznana na wniosek zainteresowanej strony.

3. Przy wyznaczaniu refundacji uwzględnia się w szczególności konieczność ustanowienia równowagi między zastosowaniem podstawowych produktów wspólnotowych przy wytworzeniu towarów przetworzonych wywożonych do państw trzecich a zastosowaniem produktów pochodzących z państw trzecich objętych ustaleniami o uszlachetnianiu czynnym.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady przyznawania i wcześniejszego wyznaczania refundacji wywozowych oraz kryteria wyznaczania kwoty takich refundacji.

5. Refundacje wyznacza się w równych odstępach czasu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24. W miarę potrzeby Komisja może wcześniej zmienić refundacje, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Artykuł 16

W zakresie niezbędnym do właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wieprzowiny Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zakazać, w całości lub częściowo, stosowania ustaleń o uszlachetnianiu czynnym w odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1, które są przeznaczone do wytworzenia innych produktów wymienionych w wyżej wymienionym ustępie.

Artykuł 17

1. Ogólne zasady dotyczące wykładni Wspólnej Taryfy Celnej, jak również szczegółowe zasady jej stosowania, znajdują zastosowanie w odniesieniu do klasyfikacji celnej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia stanowi część Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub w przypadku gdy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zadecyduje o odstępstwie od tych przepisów, zabrania się:

- pobierania opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym,
- stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Jakikolwiek środek ograniczający wydawanie pozwoleń na przywóz określonej kategorii osób uważa się za środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym.

Artykuł 18

1. Jeśli ze względu na przywóz lub wywóz wspólnotowy rynek jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 zostaje poważnie zakłócony lub zagrożony, co może zagrażać celom wymienionym w art. 39 Traktatu, mogą zostać przyjęte odpowiednie środki w handlu z państwami trzecimi do czasu ustąpienia tych zakłóceń lub zagrożeń.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określa przypadki oraz ograniczenia, w ramach których Państwa Członkowskie mogą przyjąć środki ochronne.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji wymienionej w ust. 1 Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, przyjmuje konieczne środki; środki te są przyjmowane

bezwzględnie; Państwa Członkowskie są o nich informowane. Jeśli Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmie decyzję w tej sprawie w ciągu 24 godzin od otrzymania wniosku.

3. Środki przyjęte przez Komisję mogą zostać odesłane do Rady przez każde Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostały podane do wiadomości. Rada zbiera się bezwzględnie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, poprawić lub uchylić środki, o których mowa.

TYTUŁ III

Przepisy ogólne

Artykuł 19

Produkty wymienione w art. 1 ust. 1, które są produkowane lub otrzymywane z produktów nieobjętych art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 Traktatu, nie są dopuszczane do swobodnego obrotu we Wspólnocie.

Artykuł 20

W celu uwzględnienia ograniczeń swobodnego obrotu nałożonych na skutek środków mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, można przyjąć nadzwyczajne środki na podstawie procedury przewidzianej w art. 24 w celu wsparcia jakiegokolwiek rynku obciążonego takimi ograniczeniami. Środki takie mogą zostać przyjęte w takim zakresie i na taki okres, które są niezbędne do wspierania takiego rynku.

Artykuł 21

Artykuły 92–94 Traktatu mają zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 1, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

Zasady dotyczące przekazywania informacji oraz ich rozprowadzania przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24.

Artykuł 23

1. Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Wieprzowiny, (zwany dalej „Komitetem”), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.

2. Głosy Państw Członkowskich w Komitecie są ważne zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu

Artykuł 24

1. W przypadku gdy ma być stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, przewodniczący przekazuje sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć. Komitet wydaje swoją opinię o takich środkach w terminie ustalonym przez przewodniczącego według pilności tych spraw. Opinie są przyjmowane większością 41 głosów.

3. Komisja przyjmuje środki, które są niezwłocznie stosowane. Jednakże w przypadku gdy środki te są niezgodne z opinią Komitetu są one bezzwłocznie podawane przez Komisję do wiadomości Rady. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie środków, które zostały przyjęte, nie później niż jeden miesiąc od daty powiadomienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w ciągu jednego miesiąca podjąć inną decyzję.

Artykuł 25

Komitet może rozważać wszelkie inne kwestie zgłoszone przez przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 października 1975 r.

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie stosuje się tak, aby uwzględnić we właściwy sposób i równocześnie cele wymienione w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 27

W przypadku gdy Włochy odwołują się do przepisów art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75⁽¹⁾ z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji.

Artykuł 28

1. Rozporządzenie Rady nr 121/67/EWG⁽²⁾ z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1861/74⁽³⁾, niniejszym traci moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów wyżej wymienionego rozporządzenia należy odczytywać zgodnie z korelacją podaną w Załączniku.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 117 z 19.6.1976, str. 2283/67.

⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 19.7.1974, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Korelacja*Rozporządzenie nr 121/67/EWG*

artykuł 27

artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie

artykuł 26

artykuł 27
